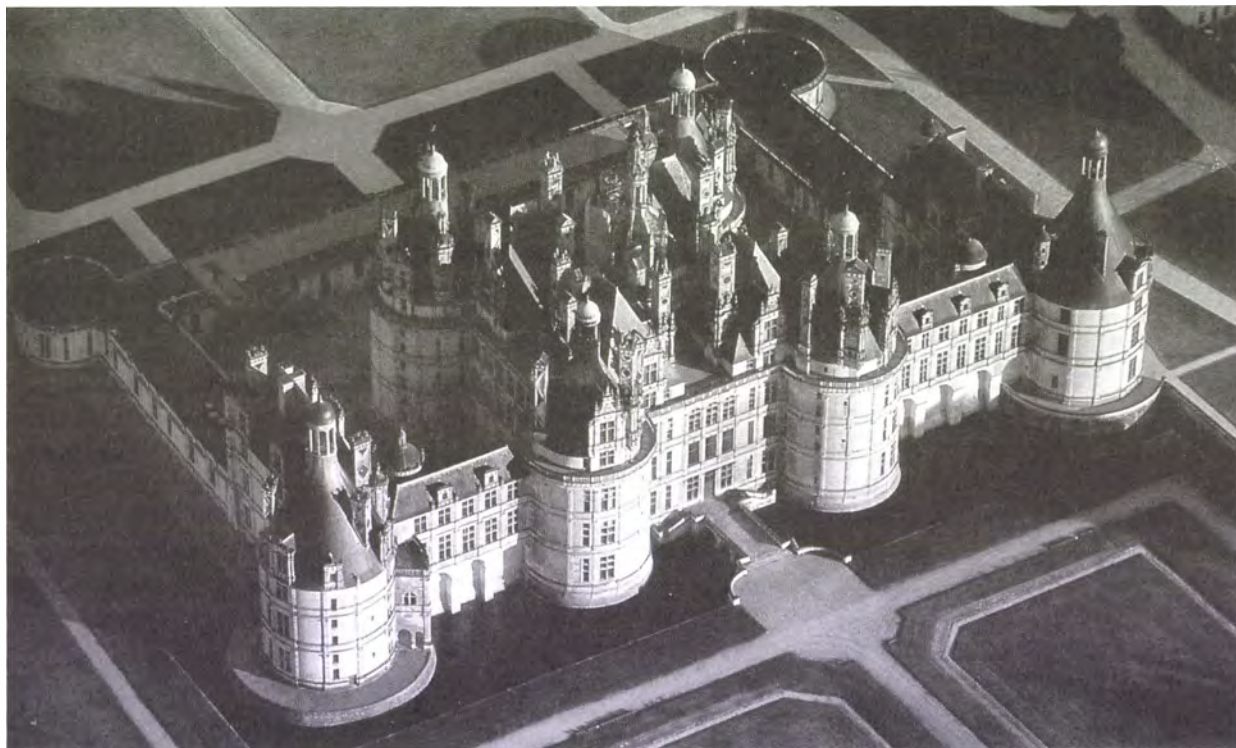

Chambord – sen francúzskeho kráľa

Daniela Kodajová

Malebnú centrálnu časť Francúzska, ktorej charakter určuje po stáročia rieka Loira, nazývajú záhradou Francúzska. Na jej strednom toku lemuje rieku ako perlový náhrdelník vyše sto hradov a zámkov, ktoré boli kráľovskými rezidenciami, preto túto oblasť nazývajú aj údolím kráľov. Dominantnou súčasťou komplexu zámkov na Loire je aj impozantný a kráľovsky majestátny Chambord, najjagavejšia perla tohto náhrdelníka.

Letecký pohľad na Chambord odhaľuje krásu jeho symetrie.

Zámok Chambord vznikol ako realizácia predstavy Františka I. (1494 – 1547) o sídle hodnom kráľa. František totiž chcel vytvoriť komplex zámkov talianskeho typu, ktorý by nemal podobu neútulnej opevnenej pevnosti, ale bol by otvorený prírode, s množstvom okien a svetla, so širokými chodbami a s terasami určenými na spoločenský kontakt, s parkom a priľahlým panstvom. Bolo to novátorské poňatie renesančného reprezentačného sídla. Na stavbe sa podieľali talianski architekti a umelci, ale zákazky remeselníckych prác získali najmä francúzski majstri.

Zámok s erbom salamandry

Prvé úpravy v priestore starého poľovného revíru sa začali roku 1519. Celý

komplex s parkom sa rozprestiera na pozemku s rozlohou 5 500 hektárov a je obohaný 32-kilometrovým múrom. Samotný renesančný zámok má obdĺžnikový pôdorys s rozlohou 156 x 117 metrov. V centrálnej časti je palác so šiestimi kruhovitými vežami. Priestor je členený tak, aby návštevníka lákal chodiť hore-dolu, hľadať a objavovať, stretávať sa s inými hosťami, vychádzať na terasy a pozorovať krajinu. Každé miesto môže byť raz javiskom, inokedy hľadiskom. V tejto hre priestoru, ktorú na Chamborde rozohrali jeho stavitelia, majú dôležitú úlohu schodiská, ktorých je 50. Najznámejšie z nich tvorí tzv. dvojité špirála, čiže kombinácia dvoch točitých schodísk, pričom každé má vlastný nástup a výstup. Výsledným efektom

je, že ľudia, ktorí po týchto schodiskách vystupujú alebo zostupujú, sa celý čas vidia, ale ani v jednom bode sa nestretnú. Okolo hlavnej budovy bola vybudovaná tzv. talianska terasa, ktorá slúžila ako hľadisko pre divákov sledujúcich lovecké umenie či iné predstavenie v parku. Zámok sa zrkadlil na hladine vodnej priekopy, napájanej vodou z odkloneného bočného ramena Loiry. Pozornosť, ktorú stavbe venoval František I., podporuje názory, že to bol jeho sen a rozmar zároveň. Aj keď sa nedožil dokončenia smilovaného Chambordu, navždy si zaistil svoju prítomnosť na zámku. V interiéri, na chodbách, schodiskách, v štukatárskej výzdobe sa neustále opakuje motív salamandry, erbu Františka I.